

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 16Csp/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918200556
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Petráš Vinczeová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2018:6918200556.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Petráš Vinczeovou, v právnej veci žalobcu N. E., H.. XX. XX. XXXX, R. C. XXX XX K. X, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátene názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému ČERNEJOVÁ & HRBEK, s. r. o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru eventuálne o určenie neplatnosti spotrebiteľského úveru, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi žalovaným na základe Žiadosti o vydanie pôžičkovej karty Žolík č. 2628811 zo dňa 19. 07. 2005 je bezúročný a bez poplatkov.

Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 99,50 Eur pripojeným príkazom na úhradu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1) Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 08. 02. 2018 sa žalobca dováhal voči žalovanému určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Žiadosti o vydanie pôžičkovej karty Žolík č. XXXXXXXX zo dňa 19. 07. 2005 uzatvorenej medzi žalovaným a žalobcom je bezúročný a bez poplatkov eventuálne určenia, že zmluva o úvere uzatvorená na základe Žiadosti o vydanie pôžičkovej karty Žolík č. XXXXXXXX zo dňa 19. 07. 2005 medzi žalovaným a žalobcom je neplatná. Zároveň sa žalobca voči žalovanému domáhal aj náhrady trov konania.

2) Žalobu odôvodnil tým, že žalobca dňa 19. 07. 2005 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere prostredníctvom tlačiva „Žiadosť o vydanie pôžičkovej karty Žolík č. XXXXXXXX“ (ďalej aj ako „Zmluva o úvere“), na základe čoho žalovaný poskytol žalobcovi kreditnú kartu. Žalovaný poskytol peňažné prostriedky žalobcovi prostredníctvom kreditnej karty a teda je nevyhnutné predmetnú Zmluvu o úvere podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ako „zákon č. 258/2001 Z. z.“) s poukazom na § 1 ods. 3 citovaného zákona. Predmetná Zmluva o úvere, na základe ktorej bola poskytnutá kreditná karta podľa vyjadrenia žalobcu neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 258/2001 Z. z. a súčasne obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca poukázal na to, že podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať:

- v súlade s písm. a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom v predmetnej Zmluve o úvere absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe,
- v súlade s písm. g) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, pričom v Zmluve o úvere údaj o RPMN absentuje.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu podpisu Zmluvy o úvere musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať okrem iného ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej aj ako „RPMN“). „RPMN“ odzrkadľujúca celkovú odplatu za poskytnutie úveru je referenčným údajom slúžiacim spotrebiteľovi pre porovnanie výhodnosti ponúkaného finančného produktu s obdobnými finančnými produktmi na trhu. V prípade, že údaj o „RPMN“ v Zmluve o úvere absentuje, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel byť žalovaný ako odborne a právne znalý dodávateľ podľa vyjadrenia žalobcu vedomý. Po ďalšie žalobca uviedol, že v predmetnej Zmluve o úvere súčasne úplne absentuje aj akékoľvek dojednanie o úrokoch a poplatkoch za poskytnutie (predaj) spotrebiteľského úveru, čo má v zmysle vtedy platnej a účinnej právnej úpravy za následok, že dodávateľ nemôže požadovať od spotrebiteľa zaplatenie nedojednaných úrokov a poplatkov v zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., čoho si musel byť žalovaný ako odborne a právne znalý dodávateľ rovnako vedomý. Úrok z úveru je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Predmetná Zmluva o úvere podľa tvrdení žalobcu neobsahuje údaj, ktorý sa týkal úrokov o ktoré bude úver navýšený. Žalobca má za to, že žalovaný nemal nárok na odplatu za poskytnutý úver vo forme úrokov a rôznych poplatkov o ktoré mal byť úver navýšený v dôsledku absencie základných náležitostí v Zmluve o úvere. Ďalej žalobca poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. z. 6C/9/2017, v ktorom požadoval žalobca od žalovaného bezdôvodné obohatenie prijaté v súvislosti so Zmluvou o úvere. Žalobca poukázal na to, že z obsahu listín založených vo vyššie uvedenom súdnom spise vyplýva, že čerpal od žalovaného prostredníctvom kreditnej karty celkovú čiastku 11.315,44 Eur a uhradil žalovanému sumu vo výške 19.327,78 Eur. Celkovo sa tak žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sumou vo výške 8.012,34 Eur. Podľa tvrdení žalobcu Zmluvu o úvere a súvisiace listiny týkajúce sa bankového úveru vrátane citlivých osobných údajov žalobcu sprístupnil a poskytol žalovaný v dôsledku vymáhania neexistujúcej pohľadávky tretiemu subjektu bez bankového oprávnenia (spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. poverenej vymáhaním pohľadávky). Žalobca zastáva názor, že takýmto postupom žalovaného došlo vo vzťahu k žalobcovi k porušeniu predmetu bankového tajomstva v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj k porušeniu zákonných pravidiel pri nakladaní s osobnými údajmi podľa zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca je v dôsledku pochybenia žalovaného do budúcnosti vystavený nezanedbateľnému riziku vymáhania neexistujúcej pohľadávky. Úspechom v tomto súdnom spore dôjde podľa vyjadrenia žalobcu k odstráneniu spornosti otázky existencie/neexistencie záväzkov (pohľadávok) vyplývajúcich z predmetnej Zmluvy o úvere, resp. sa zabráni ďalšiemu nedôvodnému vymáhaniu a možnému postupovaniu neexistujúcej pohľadávky tretím osobám (aj bez bankového oprávnenia). Žalobca je na základe podľa jeho vyjadrenia nesprávnych údajov poskytnutých žalovaným evidovaný v rozpore so skutočnosťou ako dlžník zo Zmluvy o úvere v elektronickom registri údajov o spotrebiteľských úveroch podľa § 7 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný ako veriteľ zodpovedá za správnosť, úplnosť a aktuálnosť údajov poskytnutých do úverového registra v zmysle § 7 ods. 7 a 8 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Úspech žalobcu v tomto súdnom spore umožní dosiahnuť opravu nesprávností v registri podľa § 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Za daného protiprávneho stavu, ktorý vyvolal žalovaný a ktorý preukázateľne žalovaný zneužíval vymáhaním neexistujúcej pohľadávky neostalo žalobcovi iné, ako uplatniť na svoju ochranu právo priznané mu § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej iba ako „CSP“). Záverom žalobca v podanej žalobe uviedol, že rozhodnutie o bezúročnosti a bez poplatkovosti eventuálne o neplatnosti Zmluvy o úvere bude mať za následok odstránenie spornej otázky, či je predmetná Zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov a praktický význam pre nápravu údajov v príslušnom úverovom registri, nakoľko bude mať žalobca k dispozícii právoplatné rozhodnutie.

3) Následne uznesením č. k. 16Csp/16/2018-21 zo dňa 21. 03. 2018 tunajší súd podľa § 167 ods. 2 CSP žalovaného vyzval, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu dňa 08. 02. 2018 a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

4) Žalovaný sa k žalobe vyjadril vo svojom písomnom podaní zo dňa 18. 06. 2018 (na č. I. 32 a nasl. p. v.) a uviedol, že žaloba podaná žalobcom je neužitočná, požadované určenie neslúži praktickým potrebám života a Zmluva o úvere už bola predmetom iného konania v ktorom bolo právoplatne rozhodnuté. Žalobca sa žalobou domáha, aby súd určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť eventuálne

neplatnosť úverovej zmluvy. Žalobca vo svojej žalobe poukazuje na právoplatne skončené konanie vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 6C/9/2017, pričom v danom konaní žiadal vydať bezdôvodné obohatenie titulom bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej Zmluvy o úvere. Žalovaný sa v uvedenom konaní rozhodol dobrovoľne plniť na základe žaloby a zaplatiť žalobcovi jeho údajný nárok. Následne žalobca svoju žalobu vzal späť a Okresný súd Rimavská Sobota dňa 19. 09. 2017 uznesením zastavil konanie, pričom voči tomuto uzneseniu ani jedna zo strán nepodala odvolanie. Práva a povinnosti z predmetnej Zmluvy o úvere tak podľa vyjadrenia žalovaného zanikli najneskôr dňom dobrovoľného plnenia žalobcovi zo strany žalovaného. Z uvedeného dôvodu žalovanému nie je zrejmé, prečo žalobca opätovne atakuje spoločnosť žalovaného ďalšou žalobou v súvislosti s tou istou zmluvou. Tu by chcel žalovaný upriamiť pozornosť súdu aj na celkové správanie žalobcu v tomto úverovom vzťahu z jeho spoločnosťou. Žalobca počas viac ako 12 rokoch od uzavretia Zmluvy o úvere žaloval spoločnosť žalovaného s tým, že mu v danej zmluve chýbajú náležitosti, a to bez akejkoľvek snahy kontaktovať spoločnosť žalovaného kedykoľvek počas trvania tohto zmluvného vzťahu s tým, že mu niečo nie je jasné, resp. že mu niečo chýba. Predsa priemerný spotrebiteľ, ktorý sa dožaduje súdnej ochrany prostredníctvom inštitútov ochrany spotrebiteľa, by bezpochyby mal postupovať takým spôsobom, aby mu takáto právna ochrana aj prináležala. Každý jeden spotrebiteľ nepozbavený spôsobilosti na právne úkony by mal byť určite bdely, obozretný a všímavý, minimálne z hľadiska ochrany seba samého. Uvedené podľa vyjadrenia žalovaného potvrdzuje nie len právny poriadok SR ale aj rozhodovacia činnosť SD EÚ a tiež slovenských súdov. Počas trvania zmluvného vzťahu si spoločnosť žalovaného plnila všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy, pričom žalobca si svoje povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy neplnil vždy načas a riadne. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na to, že aj napriek uvedenému ho žalobca po 12 rokoch žaloval a žiadal vydať bezdôvodné obohatenie, ktoré mu spoločnosť žalovaného vyplatila. Po necelom roku žalobca žalovaného opätovne žaluje žalobou, ktorá podľa názoru žalovaného neslúži žiadnym praktickým potrebám života a je výslovne účelová. Žalovaný sa k žalobcom prezentovaným tvrdeniam ohľadom údajného svojvoľného postupovania pohľadávky a porušenia bankového tajomstva a nesprávnym údajom v úverových registroch vyjadril v tom zmysle, že tieto nekorešponujú so skutočnosťou. Pravdou má byť to, že spoločnosť žalovaného nepostúpila pohľadávku na žiaden tretí subjekt. Spoločnosť žalovaného vyhlásila žalobcovi predčasnú splatnosť úveru v roku 2017, no doposiaľ pohľadávku nikde nepostupovala. Navyše žalovaný poukázal na ustanovenie § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré predpokladá, že postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky. Z uvedeného vyplýva, že aj v prípade postúpenia pohľadávky na tretí subjekt by spoločnosť žalovaného nespôsobilila určite porušenie bankového tajomstva a takéto postúpenie by nebolo v rozpore so zákonom, ako sa to žalobca snaží podsúvať súdu v danom súdnom spore. No najdôležitejšou ostáva skutočnosť, že argumenty žalobcu v žalobe sú v celom rozsahu podľa názoru žalovaného bezpredmetné, nakoľko žiaden tretí subjekt nemôže vymáhať od žalobcu žiadne plnenie, pretože pohľadávka v tomto prípade nebola postúpená. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu ohľadom toho, že má byť evidovaný ako dlžník zo Zmluvy o úvere v úverovom registri žalovaný uviedol, že má za to, že žalobca v súvislosti s týmto tvrdením neunesol dôkazné bremeno. Na záver svojho vyjadrenia k žalobe žalobcu žalovaný uviedol, že žaloba ako taká je neužitočná a má dôvod sa domnievať, že zo strany žalobcu je aj účelová. Z uvedeného dôvodu žalovaný navrhol, aby súd zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia žalovanému.

5) Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 15. 08. 2018 (na č. I. 39 a nasl. p. v.) poukázal na úvod na to, že v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v súčasnosti neexistuje žiadny stav právnej istoty ohľadne otázky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého na základe Zmluvy o úvere. Absenciu právnej istoty považuje žalobca za mimoriadne zásadnú a negatívnu skutočnosť v každom zmluvnom vzťahu, nie len úverovom. Výrok súdneho rozhodnutia je záväzný pre zmluvné strany a je to jediný spôsob ako predísť prípadným ďalším súdnym sporom, ktoré by inicioval žalovaný, alebo jeho právny nástupca. Žalobca je v dôsledku pochybenia žalovaného prakticky aj v súčasnosti vystavený nezanedbateľnému riziku vymáhania neexistujúcej pohľadávky zo strany napríklad právnych nástupcov žalovaného. Žalobca ďalej poukázal na to, že v článku VI. Vyhlásenie klienta, bod 7. sa uvádza, že žalobca súhlasí so sprístupnením a poskytnutím všetkých tam uvedených údajov (napr. údajov o splácaní svojich záväzkov z poskytnutého úveru a bankových záruk, údajov o svojej bonite a dôveryhodnosti z hľadiska splácania záväzkov...) a to podniku pomocných bankových služieb, ktorý je prevádzkovateľom spoločného registra bankových informácií podľa zákona o bankách. Z uvedeného má byť zrejmé, že žalovaný si v predpripravených a predformulovaných ustanoveniach Zmluvy o úvere zabezpečil súhlas žalobcu na poskytnutie jeho údajov do spoločného

registra bankových informácií. Žalobca má za to, že žalovaný na základe zmluvného dojednania poskytoval údaje o žalobcovi bližšie nešpecifikovanému registru, preto je možné zo strany žalobcu iba dôvodne predpokladať, že došlo k takému konaniu, ku ktorému sa žalovaný sám zaviazal. Žalobca dal súdu zároveň do pozornosti, že v zmysle informácií zverejnených na webovej stránke www.sbc.sk <<http://www.sbc.sk>> si banky na základe zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v roku 2004 vytvorili Spoločný register bankových informácií (ďalej aj ako „SRBI“) za účelom uzatvárania a vykonávania obchodov s ich klientmi a za účelom preverovania bonity, dôveryhodnosti a platobnej disciplíny ich klientov (aj fyzických osôb). Užívateľmi SRBI s možnosťou prístupu k údajom, ktoré sú uchované v jeho databáze, sú na základe uzavretých zmlúv významnejšie banky na Slovensku. Všetky užívateľské banky údaje do SRBI zároveň aj poskytujú. Register SRBI umožňuje bankám pri schvaľovaní podmienok úveru vychádzať z detailného vyhodnotenia rizikovosti klienta - žiadateľa o úver. V nevýhode sa môžu ocitnúť práve tie fyzické osoby, ktoré nemajú žiadnu, prípadne ich finančný úverový profil vykazuje známky nespohľadlivého splácania. Od roku 2017 je plne platná aj výmena informácií medzi Spoločným registrom bankových informácií a Nebankovým registrom klientskych informácií (NRKI). Z uvedeného teda podľa vyjadrenia žalobcu vyplýva, že banky mali už v roku 2004 vytvorený Spoločný register bankových informácií do ktorého vkladali údaje o svojich klientoch, podľa všetkého za predpokladu, že im bol v zmluve poskytnutý súhlas klienta s poskytovaním údajov. Pokiaľ je žalobca vedený v niektorom úverovom registri má to negatívny dopad aj na jeho osobu, nakoľko voči iným dodávateľom, ktorí majú prístup do daného registra je vedený nesprávne, stále ako dlžník, resp. ako osoba, ktorá si neplní svoje záväzky. K žalovaným naznačenej kategórii „priemerného spotrebiteľa“ si žalobca dovoľuje tvrdiť, že zatiaľ je možné ju žiaľ vnímať skôr v jej abstraktnej podobe. Je však tiež nutné vyhodnotiť a vziať v úvahu, či sa v prvom rade žalovaný správal vo vzťahu k žalobcovi ako svojmu klientovi ako priemerný dodávateľ s odbornou starostlivosťou, alebo ako podpriemerný dodávateľ s minimálnym záujmom rešpektovať právne predpisy. Záverom vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného žalobca uviedol, že s názormi žalovaného nesúhlasí, nakoľko nereflektujú širší rozmer a potrebu požadovaného určenia. Nakoľko preukázateľne došlo k porušeniu povinnosti žalovaného, žalobca naďalej považuje žalobu za dôvodnú.

6) Súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného. Súd nezistil dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania, preto vec bez prítomnosti vyššie uvedených osôb prejednal.

7) Právny zástupca žalobcu sa pojednávania, ktoré sa konalo dňa 12. 12. 2018 zúčastnil, pričom uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu pridrižavajúc sa doterajších súdu doručených podaní. Má za to, že žaloba je v plnom rozsahu zákonne prípustná. Vo vzťahu k vyjadreniam žalovaného ďalej uviedol, že žalobca pri danom druhu žaloby nie je povinný preukázať naliehavý právny záujem na jej podanie. Aj napriek tomu uviedol, že účelom žalobcom podanej žaloby je vniesť stav právnej istoty do úverového vzťahu, resp. do vzájomného vzťahu sporových strán. Neistota prameň v tom, že žalovaný by mohol v budúcnosti i naďalej vymáhať neexistujúcu pohľadávku voči žalobcovi, prípadne by žalovaný danú pohľadávku mohol postúpiť na iný subjekt, ktorý by ju následne vymáhal od žalobcu. Vo vzťahu k úverovému registru ďalej právny zástupca žalobcu poukázal na to, že tu existuje dôvodný predpoklad, že zo strany žalovaného došlo k importovaniu údajov do viacerých úverových registrov. Vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru právny zástupca žalobcu poukázal na to, že žalovaný v zmluve, ktorú uzatváral so žalobcom neuviedol údaj o RPMN, v dôsledku čoho možno spotrebiteľský úver, o ktorý v danom spore ide považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vo svojej záverečnej reči právny zástupca žalobcu uviedol, že považuje žalobcom podanú žalobu za dôvodnú a z toho titulu jej navrhuje vyhovieť a priznať žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia.

8) Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa s obsahom spisu, a to so žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 08. 02. 2018, všeobecnou plnou mocou udelenou právnenému zástupcovi žalobcu dňa 22. 01. 2018, predžalobnou upomienkou zo dňa 06. 09. 2017 adresovanou žalobcovi, Žiadosťou o vydanie pôžičkovej karty Žolík zo dňa 19. 07. 2005, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s., výpisom z obchodného registra žalovaného, výzvou k úhrade zo dňa 04. 07. 2017 adresovanou žalobcovi, listom - dôrazným upozornením žalobcu zo dňa 28. 07. 2017, osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty právneho zástupcu žalobcu, odpoveďou na lustráciu žalobcu v Registri obyvateľov, plnomocenstvom udeleným právnenému zástupcovi žalovaného zo dňa 03. 04. 2018, žiadosťou žalovaného zo dňa 05. 04. 2018, vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 18. 06. 2018, vyjadrením žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 15. 08. 2018, obsahom spisu

Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 6C/9/2017 a substitučnou plnou mocou zo dňa 11. 12. 2018, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9) Žalobca uzavrel so žalovaným úverovú zmluvu nachádzajúcu sa na tlačive označenom ako „Žiadosť o vydanie pôžičkovej karty Žolík“, ktorú podpísal žalobca dňa 23. 06. 2005 a žalovaný dňa 19. 07. 2005. V Zmluve o úvere bol uvedený len údaj o splátkach úveru v počte 30krát po 800,- Sk (26,55 Eur) pri údají o výške schváleného úverového rámca v sume 24.000,- Sk (796,65 Eur). Predmetná zmluva neobsahovala údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov, o výške úroku z úveru, ani o výške a dôvode poplatkov.

10) Súd konštatuje, že predmetná Zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z.

11) Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere (ďalej iba ako „zákon č. 258/2001 Z. z.“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

12) Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. sa na účely tohto zákona rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

13) Podľa § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z. z. sa účely tohto zákona rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

14) Podľa § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z. z. sa účely tohto zákona rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

15) Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

16) Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17) Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

18) Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b)

opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=19.07.2005>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

19) Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

20) Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

21) Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

22) Na základe podanej žaloby žalobcu bolo predmetom súdneho sporu určenie o neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere eventuálne určenie, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žaloba žalobcu bola podaná ako eventúálna, preto sa súd najskôr zaoberal prvou časťou eventuálneho žalobného petitu (určením neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a po zistení že táto nie je dôvodná sa následne súd zaoberal aj druhou časťou eventuálneho petitu (určením, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov).

23) Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že Zmluva o úvere zo dňa 19. 07. 2005 uzavretá medzi sporovými stranami neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. účinnom v čase jej uzavretia, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. V dôsledku tohto nedostatku Zmluva o úvere síce nie je neplatná, avšak žalobcovi poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov.

24) Súd ďalej konštatuje, že v prípade žaloby podanej žalobcom ako spotrebiteľom v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. nemusí byť pri určení, že je zmluva bez poplatkov a bez úrokov (resp. že je neplatná) preukázaný naliehavý právny záujem. Preto v týchto prípadoch žaloba nemôže byť zamietnutá z dôvodu prípadného nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a žalobca ani nie je povinný naliehavý právny záujem tvrdiť a preukázať. Preto sa súd otázkou naliehavého právneho záujmu bližšie nezaoberal.

25) Vzhľadom na to, že súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že úver poskytnutý žalovaným je pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí bezúročný a bez poplatkov žalobe vyhovel a určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi žalovaným na základe Žiadosti o vydanie pôžičkovej karty Žolík č. 2628811 zo dňa 19. 07. 2005 je bezúročný a bez poplatkov. Súd pri svojom rozhodnutí okrem preskúmania sporovými stranami uzatvorenej zmluvy bral do úvahy aj tú skutočnosť, že v rámci iného súdneho sporu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/9/2017 došlo zo strany žalovaného k dobrovoľnému vydaniu bezdôvodného obohatenia, teda toho čo žalobca uhradil nad rámec ním čerpaných prostriedkov v čoho dôsledku sa súd domnieva, že žalovaný nerozporuje tú skutočnosť, že ním poskytnutý úver na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je predmetom tohto súdneho sporu je bezúročný a bez poplatkov. Argumenty žalovaného ohľadom neužitočnosti žalobcom podanej žaloby z dôvodu medzi sporovými stranami v minulosti vedeného iného súdneho sporu, ktorého predmetom bolo vydanie bezdôvodného obohatenia považoval súd za irelevantné. Záverom súd konštatuje, že má za to, že toto rozhodnutie súdu na základe žalobcom podanej žaloby vznesie do zmluvného vzťahu sporových strán právnu istotu a to aj na strane žalobcu, ako aj na strane žalovaného v čoho dôsledku možno predchádzať ďalším možným súdnym sporom zmluvných strán, prípadne ich právnym nástupcov.

26) Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27) Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí ktorým sa konanie končí.

28) O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V konaní mal žalobca plný úspech a preto mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29) Podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

30) Podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

31) Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ako v spore úspešná strana je oslobodený od platenia súdnych poplatkov zo zákona, vznikla poplatková povinnosť žalovanému, preto ho súd zaviazal aj na zaplatenie súdneho poplatku zo žaloby vo výške 99,50 Eur podľa položky 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Pokiaľ sa oprávnená osoba účinne vzdala odvolania, odvolanie už nemôže neskôr podať. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.